

Гласът мълкнѣ, събранный народъ отджнѣ и търговцитѣ са спогледахъ.

— По-ясно прорицаніе отъ туй не бива, помърмора Диомелъ ; буря може, както обыкновенно са случава есенъ, да разволнува морето, но корабътъ ни ще пътува благополучно. О благодатна Изидо!

— Нека славословимъ съкога богынята, рекоха търговцитѣ. Чувало ли са е другій пътъ по-ясно прорицаніе ?

Първосвещеникътъ наложи мълченіе съ едно рѣководженіе (нѣщо отъ правилата на онзи обредъ не трудно, но мжно почти поради естествената говорливостъ на жителитѣ на Помпея ; ) той направи възліаніе на жертвенника, произнесе кратка благодарителна молитва и съ туй са свърши обредътъ и народътъ са разиде. Като са испраздни храмътъ единъ свещеникъ пристѣпи къмъ рѣшетката при която Арбакъ стоеше неподвиженъ и го поздрави приятелскы.

Физиономіята на този свещеникъ бѣше отъ най-отвратителнитѣ. Дългуриятата му глава бѣше тъй тѣсна на челото, шото малко различаваше отъ главитѣ на дивитѣ Африканцы ; бръчкитѣ надъ вѣждитѣ му приличахъ ня мрежа, малкитѣ му и остры очи въртахъ са хлѣтнѣлы въ ужлѣтны и мрачны трапчины ; дългитѣ му но широкъ носъ като на сатиръ, широкитѣ му и жлѣты устны, изсоченитѣ му кости на странитѣ представяхъ туй лице таквози, шото произвождаше на зрителитѣ отвращеніе, а нѣкога и ужасъ и недоувѣріе, зашото каквото и да бяхъ были душевнитѣ му желанія, тѣлесныйтъ му образъ са виждаше като нарочито създаденъ за изпълненіето имъ. Мускулитѣ на врата му бѣхъ много удобоподвижны, гърдытъ широки, рѣцѣтъ жилисты и пусталы ; и сичко туй го показваше чевръстъ и твърдъ въ предпріятіята му.

— Калане ! рече на тѣзи привлекателна персона Египтянинътъ ; виждамъ че сте са възползували отъ съвѣтитѣ ми, че сте уллучили гласа на статуята и много са благодарихъ отъ стиховетѣ ви. Съкога да прорицавате благополучны работы, когато бѣдсгвіята не са виждатъ неизбѣжны. Но и буря ако да са случи, рече Каланъ, и ако и да предложеше да потъгнѣтъ корабитѣ, предсказаніето е съкоги непогрѣшително. Нима успокоеніето не е благодѣяніе ? Морецѣтъ, мореплавателътъ не може по-добрѣ да са успокой освѣнъ на дъното на морето.

— Превѣсходно говоришь, Калане. Желаяхъ и Апикидъ да слѣдува твоя примѣръ ; но искамъ да са споразумѣимы за този момѣкъ и за другы еще работы. Не ма ли завеждашь въ нѣкоя твоя келія по-малко света отъ другитѣ ?